

Oopiiumi suitsetamise ruum restoranis.

Koguneb ktlalisi, kes teed jooma, kes suitsetama, alalisi ja juhusalikke turiste. Teenijannad viidavad ktlaliste aega tantsude ja jutlemisega.

Lin-San-Fu kohtub siin sadamakapteni ja saab temalt raha „valge kapteni“ kõrvaldamiseks, kelle linnas viibimine mõjub liiga agiteerivalt kaulile ja uutlisa meeleolule. Lin-San-Fu peab oma käsilastelega vandenõu: otsustatakse kaptenile kallale tungida sinsamas oopiiumi urkas, instseenrides joohnute kaktust, kuhu kavatsetakse kapten sisse kiskuda.

Kalleitung äpardub, kuna kaptenil õnnestub villega appi kutsuda oma madrusel, kes samas restorani teises ruumis lõbutsevad. Sadamakapten teeskleb vabandamist selatades vahetjuumit purjus meeste tili-noomisena.

Tai-Hoa jääb ahaastades ükski: ta on õnnetu oma jõuolusest abisatama kapteni. Otsib unustust oopiiumi suitsetamises.

Oopiiumi unnes ilmub Tai-Hoale igasugu viirastusi, alul võikaid, hiljemini kauneid. Tai-Hoa liitub nende tantsimisega. Lõppeks viirastub Tai-Hoale kapten ja selle laev, kuid unenäolised olvused takistavad teda oma igatsetule lähenumast.

KOLMAS VAATUS.

1. pilt.

Ball sadamakapteni juures.

Kirju seltskond, jaapanlasi, eurooplasi, hiinlasi, on kogunenud ballile sadamakapteni juure. Seltskonna tants vaheldub ettekannetega, eurooplikus akrobaatilises laadis ja hiina teatri kujulisena.

Tegevus kandub teise ruumi, kus sadamakapten annab Lin-San-Fule mütigipudele „valge kapteni“ mütigitamiseks. Tai-Hoa satub stseenile, kus vandeselstasend tilgutavad mütiki kaptenile määratud jooginõusse. Pataendelise armuse äravuses otsib ta kapteni, et teda hoiatada. Kui ta aga teda kohtab, ei julge ta Lin-San-Fud kartes oma kavatsust siiski täide viia. Meeleheitel avaldab ta siis kaptenile oma tundeid kutsudes teda põgenema endaga. Kuid kapten kohusetundes oma laeva ja oma töö vastu keeldub. Tai-Hoa jääb ükski oma põlatud armastusega.

Pidu jätkub. Teetseremoonia lõpul pakutakse ktlalistele teed ja veini; Tai-Hoale aga annab Lin-San-Fu mütigitatud jooiki kaptenile pakikumiseks. Täieliselt Lin-San-Fu võimu all Tai-Hoa ei julge tõrkuda. Ta tantsib ja ulatab siis karrika kaptenile. Heidek, kui see tahab juua, lööb Tai-Hoa tal karrika käest ning, kogu aja vaevanud Lin-San-Fud, juhib ta kõrvalerevolvri, mille see haaranud, et tulistada kapteni. Samal silmapilgul tormavad ballisaali mässavad kuld kätetasuma vihatud võõramaalastele. Vana kuli tunneb ära „valge kapteni“, juhib ta välja, lubades hoolitseda Tai-Hoa eest.

2. pilt.

Mererannas.

Tai-Hoa on tõtanud randa tlema viimseid tervitusi oma laevaga lahkuvale „valgele kaptenile“. Kuid ta on hilineend — laev on juba eemaldunud, Tai-Hoa matub omad lootused ja õnne ootused.

Mässajad on relvastunud ja tormavad kogumispunktildesse ja võilusse. Ühe salga kannul ilmub põgeneja Lin-San-Fu. Silmates Tai-Hoatas lööb lõkkele metsik viha tltartapse vastu, kes süüdi ta äpardumistes: Ta haarab noa ja haavab surmavalt Tai-Hoat.

Ärgates minestusest veel kord Tai-Hoa silmi eest möödub ta elu. Igatsusest ja valust aetuna ajab ta end korraks tles, et veel kord näha laeva, kuid ei ole enam laeva. Ta tahaks siit ära, kuid jõud ei kannu; vaid mõned sammud ja ta variseb kokku. Vana kuli, kes oma hoolaluse võilulus kaotas, tuleb teda otsima, kuid leiab surija.

Iga ajalehe,
iga ajakirja,
iga raamatu

välis- või kodumaalt
tellib teile kiiresti
UÜ „REKA“
Tallinn, V. Posti 1, tel. 452-39

Soodsamatel tingimustel laenuvate näidendeid

Eesti Haridusliidu
Teatritarvete laost

Tallinn, Uus t. 2 Telefon 452-02